

230. Megfáradt szív

Samuel Webbe
(1740–1816)

Meg - fá - radt szív, ó, jöjj,

és vesd le ter - hed!

Ér - ted a Gol - go - tán

folyt drá - ga vér.

Menj, hagyd ott bú - ne - id,

jöjj, az éj - ből visz - sza!

Zör - gess az Úr - nál, itt

mind kap, ki kér!

2. Megváltód hívogat: „Jöjj, én megmentlek!” Hű szíven elpihen minden bajod. Ó szabaddá tehet, láncod majd lehull ott, Bú helyett békédet itt megkapod.

3. Föld fáradt vándora, jöjj, vesd le terhed! Jobb honba készülünk, Jézus vezet. Őbenne van erő! Jézus felemelhet! Tárulj ki szív: Ó hív! Ó nyújtsd kezéd!

Thomas Moore (1779–1852) után Iványi Tiborné